

A jak tif přišel domů,
zapřah ju do voza,
uvazal ji pecen chleba
a nědal ji noža.

A vypřah ju, vypřah z voza,
zapřah ju do tačky,

navařil ji z otrub klusek
a nědal ji mačky.

A vypřah ju, vypřah z tačky,
zapřah ju do brany,
divajtě se, staři, mladi,
jak to cviču ženy.

A vypřah ju, vypřah z tačky,
zapřah ju do radla:
Divajtě se, všeci lude,
jak ta žena zbladla.

1981. (*Nápěv 562 [1050?]*)

Z Březolup

Čí je to dceruška? Chce se vdávat,
neumí tutěnkám ohlédávat.

Chytla tušku, nesla matce;
ohledaj, maměnko, malé vajce.

1982. (*Nápěv 562 [1050?]*)

Ze Znorov

My máme dcerušku, chce se vdávat,
neumí na buchty zadělávat.
Staňte, mámo, už je ráno,
a šak je na buchty zaděláno.

A kedy ich pekla, spálila ich
a přindla k muzice chválila ich.
A co já dbám, galánu mám,
a šak jim spálených buchtíček dám.

1983.

Z Charvát

Dyž na - ší mlá - ti - li, já sem si le - žel, o - ni šle k sní - da - ní, ta - ky sem bě - žel.

Co - pak ty bě - žíš, dyť ty ne - mlá - til, dyž juž su na ce - stě, juž se ne - vrá - tím.

Dyž naší mlátili, já sem si ležel,
oni šle k snídaní, taky sem běžel.

Copak ty běžíš? Dyť ty nemlátil.
Dyž juž su na cestě, juž se nevrátím.

1984.

Z Podivína

Teče vo-da, vo-di-čka, do Du-na-ja pa-dá; chy-ti-ua má mi-ua, ho-u-běnka si-vá, místo ry-by ha-da.

Teče voda, vodička,
do Dunaja padá;
chytia má miuá,
houuběnka sivá,
místo ryby hada.

A dyž ho chytia,
nesua ho mateři:
Tu máte, matičko,
sivá houubičko,
uvařte k večeři.

1985. (*Nápěv viz č. 1981?*)

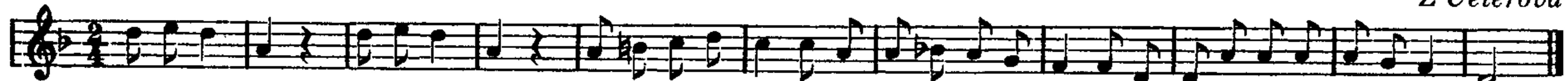
Z Rajnochovic

Čím jsi ty, děvečko, vychovaná?
Dyť jsi ty tak jako malovaná.

Hrachem, zelím a zemiáky,
přindi k nám, synečku, dám ti taky.

1986.

Z Uěteřova

Mo-ja že - na, to je že - na, na - va - ří - la ka - pu - sty, abych já byl tak tlustý, jak je o - na, jak je o - na.